

skedige EU-kommissærer, er det så ikke sammenlagt sådan, at det indebærer suverænitetsafgivelse?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg vil sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg gerne medgiver, at nogle dage er hårdere end andre. Det tror jeg hr. Keld Albrechtsen også godt kender fra sit eget liv eller job, for den sags skyld.

Hvis vi tager spørgsmålet helt konkret, vil jeg gerne svare på det. Med hensyn til Kommissionens interne organisering, hvordan arbejdet skal tilrettelægges i den fremtidige kommission, så er det regeringens opfattelse, at vi skal passe på ikke at være alt for detaljerede i Traktaten. Altså der skal også være rum til, hvordan man indretter sig i praksis, uden at alle detaljer er skrevet ind i Traktaten.

Desuden skal kommissionen jo også kunne arbejde effektivt. Vi støtter derfor Kommissionens formand i bestræbelserne for at få større frihed til selv at fordele nogle af opgaverne, og vi støtter også tanken om, at kommissionsformanden får mulighed for at afskedige kommissærer, som det i øvrigt allerede gælder i praksis i dag, men nu indskrives det i Traktaten. Det støtter vi faktisk.

Det tror jeg også hr. Keld Albrechtsen er klar over. Jeg tror, vi har nævnt det nogle gange, bl.a. i Europaudvalget, og hvis jeg ikke tager fejl, også nogle gange i debatterne.

Ændringer i Kommissionens sammensætning og funktionsmåde er selvsagt vigtige, men de indebærer ikke, at der overlades nye beføjelser til Fællesskabet – det er det juridiske grundlag, regeringen har – og de adskiller sig principielt heller ikke fra mange andre vigtige ændringer af EU-institutionernes virkemåde, som blev gennemført siden 1972, uden at grundlovens § 20 blev aktiveret.

Der er altså ikke noget grundlag for en § 20-situation, heller ikke i det her tilfælde.

Keld Albrechtsen (EL):

Ja, men jeg kan så forstå, at statsministeren er indstillet på at acceptere en ordning, hvor Europa-Kommissionens formand enten vil kunne afskedige en dansk kommissær eller i realiteten fragte en dansk kommissær sine arbejdsfunktioner og tildele vedkommende et ligegyldigt arbejdsområde.

Vil statsministeren ikke medgive, at det er en meget alvorlig forringelse af Danmarks position i Kommissionen, hvis man står i den situation,

at ikke alene skulle man acceptere, at Danmark i perioder slet ikke havde en kommissær, men når man så endelig fik en kommissær, kunne vedkommende afskediges eller forflyttes, om jeg så må sige, af Kommissionens formand?

Jeg synes, det lyder meget vidtgående, og jeg synes, at kombinationen af de to ting da forhåbentlig må være uspiselig for regeringen.

Derfor vil jeg godt spørge statsministeren:

Hvis det både bliver en rotationsordning og den magt til Kommissionens formand til at kunne afskedige en dansk kommissær, så er det vel over tærsklen for, hvad den danske regering kan acceptere?

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Man må jo sige, at regeringen i løbet af ganske kort tid har flyttet sig endog meget langt i forhandlingerne. Det er ikke mange måneder siden, statsministeren rejste land og rige rundt og garanterede den danske befolkning, at vi også havde en dansk kommissær efter Nicetopmødet: Ikke bare i nogle år, og så ikke en kommissær efterfølgende, men at vi permanent havde en kommissær.

Grunden til, at det har ligget statsministeren meget på sinde at gøre det klart for befolkningen, har jo nok været, at Kommissionen er det eneste sted, hvor man kan fremsætte forslag til beslutninger i EU-systemet, og at man har sat Kommissionen meget højt i forhandlingerne.

Det er det, vi nu kan høre at der er tendens til at udvande, så det ikke er så nødvendigt længe for Danmark at holde fast i det her. Derfor er mit spørgsmål til statsministeren, om ikke en sådan ændring, som vi er inde på under det her spørgsmål, må nødvendiggøre, at statsministeren én gang til overvejer, om det er en rent juridisk overvejelse, der afgør, om vi får en folkeafstemning om Nicetraktaten, eller det også er en politisk afgørelse. Det er altså en overvejelse over, hvor megen politisk omvæltning der sker for Danmark med flertalsafgørelser i et meget stort og nyt omfang og altså også muligvis en kommissærpost mindre til Danmark i perioder samt en Kommission, der er opbygget på en ny måde.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg lytter altid særlig opmærksomt, når hr. Kristian Thulesen Dahl prøver at citere mig, og som sædvanlig har den lige fået det der lille ekstra drej, som tjener lidt til det der evige usikkerhedsskabende eller til mistænkeliggørelse.